

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010735
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2319010735.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného C. Y., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 17.01.2022 pod sp. zn. 1T/66/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.06.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný C. Y. uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18.05.2017 v čase o 07:00 hod. v obci Čierny Brod po ceste III. triedy č. 1336 smerom na obec Košúty, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fábria, EČV: SC872DS, po ceste č. III/1336, pričom počas jazdy nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu svojho vozidla, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a počas prechádzania pravotočivou zákrutou svojim vozidlom prešiel do protismeru a ľavou prednou časťou svojho vozidla narazil do ľavej prednej časti oproti jazdiaceho vozidla zn. Škoda Fábria, EČV: GA394DD, ktoré viedol B. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, ktorý následkom nárazu utrpel zranenia, a to stav po traume hlavy, pohmoždenie hrudnej steny vpredu s prahovým začervenaním, odierky na ľavom predlaktí rozsahu 6x4 cm, tržnú ranu nad jabĺčkom na pravom kolene a klinovito-kompresívnu zlomeninu tela stavca L1, ktoré si podľa znaleckého posudku vyžiadali liečenie v trvaní od 18.05.2017 do konca mesiaca september 2017 (4 mesiace), pričom obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1 zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmenu a doplnení niektorých zákonov.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 157 ods. 2, § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, 3, § 56 ods. 1,2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 1.500,- (tisícpäťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. mu uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného B. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 299-302 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný C. Y., ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne osobitným písomným podaním.

V písomných dôvodoch odvolania po stručnej rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku v prvom rade uviedol, že žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a jeho oslobodí spod obžaloby, alternatívne aby uložil obžalovanému s poukazom na jeho osobu, doterajší spôsob života výlučne peňažný trest vo výške 500 Eur, a zároveň neuloží mu zákaz činnosti a poškodenému neprizná náhradu škody.

V ďalších podrobných písomných dôvodoch poukazoval na to, že je žiteľom rodiny, má finančné výdaje s hypotékou, veľa času trávi na cestách, s poškodeným uzavrel dohodu o zmieri, kde nad rámec spôsobenej škody vyplatil 1500 Eur a zároveň uhradil i sumu určenú ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov vo výške 250 Eur. Len chybou súdu a poškodeného, ktorý mal prehnané nároky, nedošlo k schváleniu Zmieru.

Má tiež za to, že na nápravu obžalovaného postačuje aj samotné prejednanie veci pred súdom, ktoré trvá takmer 5 rokov, ako i finančné postihy, ktoré v súvislosti s nehodou utrpel, pričom uložený trest zákazu činnosti považuje za neprímerane prísny s poukazom na čas, ktorý uplynul od nehody ako i na osobu obžalovaného, ktorý v posledných 5 rokoch nebol účastníkom žiadnej dopravnej nehody ani škodovej udalosti, napriek tomu, že ako vodič z povolania je v každodennom riziku.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal, k odvolaniu obžalovaného sa i napriek výzve okresného súdu bližšie nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, obhajkyne obžalovaného, poškodeného B. V., splnomocneného zástupcu poškodeného a prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, považujúc uložený trest v napadnutom rozsudku za zákonný a primeraný.

Obžalovaný i jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí uviedli, že trvajú na podanom odvolaní, a s poukazom na písomné dôvody odvolania žiadajú o uloženie miernejšieho trestu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.09.2021 vyhlásil, že je vinný zo žalovaného skutku, ktoré vyhlásenie bolo po zachovaní zákonného procesného postupu a po kladnom zodpovedaní otázok podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijaté s tým, že dokazovanie sa v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná. Takto sa výrok o vine stal právoplatný a nenapadnuteľný odvolaním, preto sa krajský súd nezaoberal tou časťou odvolania obžalovaného, kde „navrhuje oslobodenie spod obžaloby“.

Na základe obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom a po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o treste a náhrade škody, pričom vykonané dôkazy vyhodnotil zákonným spôsobom.

Pri preskúmvacej povinnosti obžalovaným napadnutého výroku o treste odňatia slobody, krajský súd zistil, že tento výrok je správny a zákonný.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správne mu záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, postoj obžalovaného k prejednávanej veci, ale tiež vzhľadom na jeho osobnostné charakteristiky a účel trestu prichádzalo do úvahy pri prevahe poľahčujúcich okolností uloženie alternatívneho, v danom prípade peňažného trestu vo výške 1.500,- Eur a tiež trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 1 (jedného) roka, a to na spodnej hranici trestnej sadzby v zmysle § 61 ods. 2 Trestného zákona. Takto uložený trest zároveň zohľadnil tak okolnosti spáchaného skutku, ako aj osobu obžalovaného, jeho postoj k trestnej činnosti ako i časový odstup od dopravnej nehody, preto ho považoval aj odvolací súd za plne zodpovedajúci zásadám ukladania trestov charakterizovaných v § 34 a nasl. Trestného zákona, ako i požiadavke nielen individuálnej, ale najmä generálnej prevencie.

Pokiaľ má obžalovaný za to, že uložený trest zákaz činnosti je neprimerane prísny, tak odvolací súd ma opačný názor a to s poukazom na osobné charakteristiky obžalovaného ako vodiča dopravného prostriedku vyplývajúce z jeho evidenčnej karty, keď pred nehodou má vykázaných viac ako 20 priestupkov v doprave (od roku 2009 do roku 2017) a následne, od spôsobenej nehody (od 18.05.2017 doposiaľ) má vykázaných viac ako 10 priestupkov v cestnej doprave, niektoré i závažnejšieho charakteru (opakované prekročenie rýchlosti v obci o 21-50 km/h, iné spôsoby porušenia dopravných predpisov a pod.), za ktoré mu boli uložené pokuty mimo iných i vo výške 150,-, 150,- a 200,- Eur ako i fakt, že v danom prípade mu okresný súd za predmetnú trestnú činnosť uložil trest zákazu činnosti v dĺžke jedného roka, a teda trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby (ktorá je v danom prípade 1-10 rokov), čo nemožno považovať za neprimerane tvrdé, nakoľko pri osobnostných charakteristikách obžalovaného vyplývajúcich z jeho priestupkovej histórie na úseku dopravy, by bolo plne dôvodným uloženie i prísnejšieho trestu zákaz činnosti.

V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, že postupom podľa § 321 ods.1 písm. e/ Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uložený peňažný trest ako i trest zákazu činnosti za neprimeraný (neprimerane prísny), nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol i na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu v konečnom dôsledku stotožnil aj súd druhého stupňa bez toho, aby zvažoval akúkoľvek jeho modifikáciu, prípadne zmiernenie.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá nie len v závislosti od závažnosti činu, ale i od osobných

pomerov obžalovanej osoby a jeho trestnej (príp. priestupkovej) minulosti, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Rešpektujúc všetky tieto hľadiská považuje odvolací súd uložený peňažný trest vo výške 1500,- Eur ako i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 1 (jedného) roka za zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj k osobnostným charakteristikám obžalovaného, možnostiam jeho nápravy a prevýchovy. Takto uložený trest zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že nateraz tiež neboli splnené podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody poškodeného B. V. v rámci tzv. adhézneho konania, preto ho okresný súd správne a zákonným spôsobom podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku odkázal na civilné konanie.

Z týchto dôvodov krajský súd potom považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Celkom na záver sa žiada dodať, že neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že v danom prípade bolo zo strany prvostupňového súdu zjavne dôvodným priznať obžalovanému okrem poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (že sa priznal k trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval) aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zákona z dôvodu, že sa preukázateľne pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, no vzhľadom k tomu, že toto pochybenia nemalo žiadny zásadný (negatívny) vplyv na práva obžalovaného (ktorému bol trest ukladaný pri prevahe poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods.3 Tr. zák. a v správnej výmere ako i druhov trestu), išlo výlučne o formálne pochybenie okresného súdu nemajúce zásadný vplyv na zákonnosť uloženého trestu, preto odvolací súd výrok o treste v napadnutom rozsudku nemodifikoval procesným postupom v zmysle zrušovacích ustanovení Trestného poriadku (§ 322 ods.1 písm. d), ods.2 Tr. por., § 322 ods.3 Tr. por.), ale ponechal ho nedotknutý tak, ako bol vyhlásený súdom prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.